

1 Δεκεμβρίου 2020

Αγαπάτε αληθινά τα παιδιά σας - Μακαριστής Μοναχής Πορφυρίας

/ [Θαυμαστές διηγήσεις](#)

Έντεκα το πρωί, βρίσκομαι στην περιοχή του Περάματος, μόλις έχω αποβιβάσει στα καραβάκια που πάνε προς Σαλαμίνα. Έχω προχωρήσει περίπου ένα χιλιόμετρο, όταν με σταματάει μια κυρία:

-Αθήνα, παρακαλώ!

Όπως το συνηθίζω, άνοιξα κουβέντα με την κυρία.

Στην αρχή προσπάθησε να μου δείξει πως όλα ήταν πολύ καλά στη ζωή της. Όμως, κοιτάζοντας την, από τον καθρέφτη στα μάτια, κατάλαβα πως δεν ήταν όλα ωραία, όπως ήθελε να μου τα παρουσιάσει. Φορούσε κι' αυτή τη μάσκα της χαράς, όπως φοράνε πολλοί. Σιγά-σιγά άρχισα να της κατεβάζω τη μάσκα. Μέχρι που της την αφαίρεσα τελείως. Η δυστυχία που κρυβόταν μέσα της ήταν πολύ μεγάλη.

Ο σύζυγος της βάνουσος• την χτυπούσε, την έβριζε με τα χειρότερα λόγια. Ίδια η συμπεριφορά και στα παιδιά του, δύο αγόρια και ένα κορίτσι.

Όταν τη ρώτησα για ποιο λόγο φέρεται τόσο άσχημα ο σύζυγος της, μου απάντησε πως τον επηρέαζε η μητέρα του.

-Ο πεθερός σας είναι καλός απέναντι στην πεθερά σας;

-Όχι, ίδια συμπεριφορά με τον άνδρα μου.

-Άρα το κακό έχει βαθιά ρίζα και σάπια.

-Κάπως έτσι, μου απάντησε.

-Κυρία μου, όταν μια σάπια ρίζα δεν μπορούμε να την γιατρέψουμε, την ξεριζώνουμε και την πετάμε.

-Δηλαδή, τι μου λέτε, να χωρίσω;

-Όχι βέβαια! Όμως μπορούμε να φυτέψουμε καινούργιο δένδρο. Απ' ό,τι μου είπατε έχετε δύο γιους...

-Ναι.

-Ωραία! Προσπαθήστε λοιπόν, να αφήσετε τον πόνο σας στην άκρη, να γίνετε μια

πολύ γλυκιά μαννούλα για τα παιδιά σας. Με τρυφερότητα να τους μεταφέρετε το μήνυμα της αγάπης, να τα πείσετε πως πρέπει να αγαπάνε και να σέβονται τον άνθρωπο, που θα έχουν δίπλα τους.

Θα πρέπει, γλυκιά μου κυρία, να μάθετε στα παιδιά σας να αγαπήσουν τον Θεό, να αγαπήσουν την Εκκλησία. Αν δεν το κάνετε εσείς αυτό, και τα παιδιά σας δυστυχισμένα θα είναι. Γιατί, καλή μου, και ο σύζυγος σας δυστυχισμένος είναι, όπως και εσείς. Πιστεύω πως και οι δύο σας δεν θα πρέπει να έχετε εισπράξει από την οικογένεια σας αγάπη • γι' αυτό δεν μπορείτε να τη δώσετε. Δεν γνωρίζετε τι είναι αγάπη ούτε τη δύναμη της. Όπως δεν πρέπει να γνωρίζετε και τον Θεό, γιατί η αγάπη μαζί με τον Θεό φέρνουν την ευτυχία.

Γλυκιά μου κυρία, ο πόνος σας και η πίκρα σας ας μετατραπούν σε λατρεία για τον Θεό και αγάπη για τα παιδιά σας. Μάθετε στα παιδιά σας τι είναι αγάπη, υπομονή, σεβασμός, θυσία, αξιοπρέπεια. Αν, γλυκιά μου κυρία, κάνετε αυτά τα λίγα, μα σπουδαία πράγματα, τότε θα νιώσετε την ευτυχία να πλημμυρίζει την ψυχή σας.

Η κυρία με κοιτούσε περίεργα.

-Δεν έχω το κουράγιο να κάνω αυτό που μου λέτε!

-Κυρία μου, δεν μπορείτε να κάνετε αυτά τα μικρά πράγματα, τα οποία όμως είναι πολύ σημαντικά για την μετέπειτα ζωή των παιδιών σας; Τότε, δεν τα αγαπάτε αληθινά..

Τινάχθηκε από το κάθισμα.

-Τα παιδιά μου δεν αγαπώ; Τι μου λέτε;

-Ηρεμήστε κυρία μου... Θα σας το πω άλλη μια φορά. «Δεν τα αγαπάτε»

Αν τα αγαπούσατε, θα θέλατε να γίνουν ευτυχισμένα... Αντιθέτως, εσείς τα σπρώχνετε στη δυστυχία. Επειδή δυστυχήσατε εσείς, θέλετε να δυστυχήσουν και άλλες κοπέλες; Θα θέλατε, κυρία μου, η κόρη σας να έχει ένα σύντροφο σαν τον σύζυγο σας ή σαν τους γιους σας;

-Όχι... ποτέ...!

-Θα σας πονάγε, ε; Λοιπόν, σκεφθείτε τις κοπέλες που θα έχουν συντρόφους τους γιους σας.

Έσκυψε το κεφάλι, κοκκίνισε και μου είπε:

-Δίκιο έχετε...

-Αφού έχω δίκιο, λατρέψτε με όλη την δύναμη της ψυχής σας τον Θεό και αγαπήστε σωστά τα παιδιά σας. Μόνο κοντά στον Θεό θα βρείτε την αληθινή αγάπη, την ευτυχία, ώστε να τη μεταφέρετε στα παιδιά σας και στον σύζυγο σας. Γιατί, καλή μου, κι ο σύζυγος σας έχει ανάγκη να τον αγαπούν, όμως δεν ξέρει πως να το ζητήσει. Και πιστεύω πως κι εκείνος, αν γευθεί την αγάπη, θα θελήσει να τη χαρίσει.

Εδώ είδα να τρέχουν δάκρυα από τα μάτια της •

- Ίσως να έχετε δίκιο!

-Έχω δίκιο, γλυκιά μου! Προσπάθησε να πλησιάσεις τον Θεό, για να βρει το σπίτι σου και η ψυχούλα σου τη γαλήνη.

Από το βιβλίο: «Ταξιδεύοντας στα τείχη της πόλης», της Μακαριστής μοναχής Πορφυρίας.

ΑΘΗΝΑ 2010

Κεντρική διάθεση Νεκτάριος Δ. Παναγόπουλος.

Πηγή: orp.gr